

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 9 sierpnia 1957 r. Nr 4 Poz. 26—32

TREŚĆ:

26.

ZARZĄDZENIE nr 111 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 lipca 1957 r.

w sprawie przedłużenia terminów wystawiania faktur za roboty budowlano-montażowe wykonane w 1957 r.

(Znak: Fn 2/22/57)

W związku ze zwiększonym nakładem pracy w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, występujących w charakterze generalnych wykonawców, przy rozliczaniu za wykonane roboty na skutek zmiany cen materiałów i transportu, wprowadzonych zarządzeniem nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 lutego 1957 r. w sprawie uwzględnienia zmiany cen niektórych materiałów budowlanych i taryf transportu samochodowego w rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe (Mon. Pol. nr 15, poz. 112) — po uzgodnieniu z Ministerstwem Finansów i Głównym Urzędem Statystycznym — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalone w § 3, ust. 5, pkt 1) i 2) zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 maja 1955 r. w sprawie rozliczeń za roboty budowlano-montażowe fakturami miesięcznymi na podstawie częściowych odbiorów robót (Mon. Pol. nr 57, poz. 704) oraz w § 21, ust. 2 i w § 22, ust. 1 zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 listopada 1955 r. w sprawie rozliczania się fakturami miesięcznymi za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego (Mon. Pol. nr 121, poz. 1593) terminy przesyłania zamawiającym faktur miesięcznych oraz składania ich do inkasa bankowego, obowiązujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe występujące w charakterze generalnych wykonawców, przedłuża się o dwa dni.

§ 2. 1. Odpowiednio do ustaleń § 1 przesuwa się terminy wprowadzone instrukcją nr 34 Głównego Urzędu Statystycznego dla sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu przedsiębiorstw budowlano-montażowych, a mianowicie:

1) przedsiębiorstwa występujące w charakterze generalnych wykonawców składają:
sprawozdania B1a — 12 dnia po okresie sprawozdawczym,
sprawozdania B-1 — 14 dnia po okresie sprawozdawczym,

2) centralne zarządy i terenowe zarządy budownictwa składają:
sprawozdania B-1a — 17 dnia po okresie sprawozdawczym,
sprawozdania B-1 — 19 dnia po okresie sprawozdawczym.

2. Postanowienia ust. 1 nie dotyczą przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zarząd Budownictwa Terenowego.

§ 3. Dyrektorzy centralnych zarządów, terenowych zarządów budownictwa oraz przedsiębiorstw budowlano-montażowych obowiązani są ściśle przestrzegać terminy składania sprawozdań statystycznych, o których mowa w § 2.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1957 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

27.

ZARZĄDZENIE nr 112 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1957 r.

w sprawie ustalenia resortowych norm odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej.

(Znak: GI-BHP/VI/68/57)

W wykonaniu uchwały nr 78a Rady Minisrtów z dnia 5 marca 1957 roku w sprawie poprawy zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie (Mon. Pol. nr 30, poz. 206) — w uzgodnieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego oraz Pracowników Przemysłu Terenowego i Rzemiosła, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe i przemysłu materiałów budowlanych, podległe prezydiom rad narodowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, obowiązane są stosować normy odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej, wymienione w tymczasowej tabeli norm resortowych, stanowiącej załączniki nr 1 — 22 do zarządzenia.*)

2. Jeżeli dotychczasowe przepisy zawierają różną nomenklaturę analogicznych stanowisk pracy, zawodów lub wykonywanych czynności (np. woźnica, wozak, furman) — dyrektorzy przedsiębiorstw w porozumieniu z radą zakładową (zakładowym społecznym inspektorem pracy) przystosują powyższą nomenklaturę do nomenklatury, zawartej w tymczasowej tabeli norm resortowych.

§ 2. 1. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy — dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową (zakładowym społecznym inspektorem pracy) jest uprawniony do doraźnego uzupełnienia resortowych norm zaopatrzenia pracowników w obuwie i odzież ochronną oraz w sprzęt ochrony osobistej. Uzupełnienie resortowej normy może dotyczyć np. przyznania dodatkowej odzieży lub obuwia ochronnego dla określonego stanowiska pracy z uwagi na powstałe zmiany w procesach technologicznych.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa nie jest uprawniony do uzupełnienia resortowej normy zaopatrzenia w odzież ochronną przez przyznawanie pracownikom kożuchów.

3. O decyzjach, wydanych w sprawach uzupełnienia norm resortowych należy niezwłocznie zawiadamiać jednostkę nadzorującą, wymienioną w § 4.

§ 3. W przypadku wprowadzenia nowych procesów technologicznych lub zastosowania postępu technicznego, eliminującego ujemne skutki warunków pracy i pozwalającego na wykonywanie jej bez użycia lub z ograniczeniem ustalonej tabelą norm odzieży i obuwia ochronnego oraz sprzętu ochrony osobistej — dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z technicznym inspektorem pracy i radą zakładową jest obowiązany wstrzymać pracownikom całkowicie lub częściowo wydawanie odzieży lub sprzętu.

§ 4. 1. Upoważnia się dyrektorów centralnych zarządów oraz dyrektorów Zarządu Budowy Pieców Przemysłowych, Zarządu Przemysłu Szklarskiego oraz Przedsiębiorstwa Geologicznego Surowców Skalnych w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego do określenia dla nadzorowanych przedsiębiorstw:

— nowych kategorii pracowników, którzy z uwagi na warunki zatrudnienia powinni otrzymywać odzież i obuwie ochronne lub robocze i sprzęt ochrony osobistej oraz

— bieżącego aktualizowania resortowych norm zaopatrzenia w odzież i obuwie ochronne lub robocze i sprzęt ochrony osobistej, jeżeli nie są one objęte normami jednolitymi dla wszystkich resortów.

2. W stosunku do przedsiębiorstw, nadzorowanych przez zarządy budownictwa oraz przedsiębiorstw, podległych prezydiom rad narodowych (wojewódzkim zarządom budownictwa terenowego i wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego materiałów budowlanych) uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują Głównemu Inspektorowi Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5. 1. Odzieżą roboczą jest odzież, która ułatwia pracownikowi wykonywanie pracy, bądź chroni zwykłą odzież pracownika przed nadmiernym zużyciem lub zniszczeniem.

2. Do odzieży roboczej zalicza się odzież drelichową, ubrania watowane.

3. Odzież drelichowa, używana przez pracowników, zatrudnionych przy impregnacji drewna oraz przy stosowaniu smoły lub paku jest odzieżą ochronną.

§ 6. 1. Odzieżą ochronną jest odzież, która chroni życie lub zdrowie pracownika przed szkodliwościami, wynikającymi z procesu technologicznego lub charakteru pracy oraz przed możliwością nagłego zniszczenia własnej odzieży.

2. Sprzętem ochrony osobistej jest sprzęt, chroniący pracownika przed szkodliwościami i niebezpieczeństwami, związanymi z wykonywaną pracą.

§ 7. Bezpłatna odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej przysługuje tym pracownikom i uczniom szkół zawodowych, odbywającym praktykę, którzy są zatrudnieni na stanowiskach pracy (przy czynnościach lub w zawodach), wymienionych w tymczasowej tabeli norm.

§ 8. Użytkowane przez pracownika odzież i obuwie robocze przechodzą na jego własność po upływie okresu ich zużycia, ustalonego w tymczasowej tabeli norm.

§ 9. 1. Każdy pracownik obowiązany jest używać w czasie pracy oraz dbać o przydzieloną mu odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej.

2. W przypadku przedterminowego zużycia przydzielonej pracownikowi odzieży lub obuwia roboczego, ponowne wydanie odzieży lub obuwia może nastąpić wyłącznie na zasadach pełnej odpłatności. Wyjątki mogą być uwzględniane jedynie w przypadku stwierdzenia, że przedterminowe zużycie nie nastąpiło z winy pracownika.

3. W przypadku przedterminowego zużycia przydzielonej pracownikowi odzieży lub obuwia ochronnego oraz sprzętu

*) Załączniki zostaną wydane oddzielnym drukiem.

ochrony osobistej należy dokonać wymiany zużytych przedmiotów i jednocześnie ustalić przyczynę ich zużycia.

4. Winnych zniszczenia lub straty odzieży i obuwia ochronnego lub roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej należy pociągnąć do odpowiedzialności materialnej.

§ 10. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych (budów, baz sprzętu, baz transportu, warsztatów, działów, wydziałów, zakładów produkcyjnych itp.), wchodzących w skład przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przedsiębiorstw budowlano-montażowych i przemysłu materiałów budowlanych, podległych prezydiom rad narodowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, są odpowiedzialni za właściwe i terminowe zaopatrzenie załóg w odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej.

2. Pracownicy inżynieryjno-techniczni przedsiębiorstw a zwłaszcza majstrowie oraz brygadziści, są obowiązani w toku pracy zwracać uwagę na jakość i przydatność odzieży, obuwia ochronnego i roboczego i sprzętu ochrony osobistej oraz sposób ich używania przez robotników.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa realizują zapotrzebowania na odzież i obuwie ochronne i robocze w centralach zbytu, hurtowniach lub w placówkach handlu detalicznego.

2. Centralne rozdzielnictwo odzieży oraz obuwia ochronnego i roboczego, z wyjątkiem kożuchów, zostaje zniesione.

§ 12. Zobowiązuje się Centralny Zarząd Zaopatrzenia do opracowania w terminie do dnia 15 sierpnia 1957 roku instrukcji w sprawie magazynowania, konserwacji, naprawy i prania odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej.

§ 13. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw do przeanalizowania w terminie do dnia 30 września 1957 roku przydatności stosowanych obecnie modeli odzieży i obuwia ochronnego, sprzętu ochrony osobistej oraz nadesłania wniosków i pomysłów do jednostek nadzorujących, wymienionych w § 4.

§ 14. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1957 roku.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 5 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 sierpnia 1952 roku w sprawie zasad przydziału i norm zużycia ciepłej odzieży specjalnej w roku 1951/52 (Biul. MBPrzem. nr 1, poz. 5),

2) zarządzenie nr 12 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 stycznia 1952 roku w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 18),

3) zarządzenie nr 42 Ministra Budownictwa z dnia 29 września 1956 roku w sprawie ustalenia tymczasowej normy zaopatrzenia w obuwie ochronne pracowników kamieniołomów,

4) zarządzenie nr 132 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1956 roku w sprawie ustalenia norm odzieży specjalnej,

5) zarządzenie nr 248 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 grudnia 1956 roku w sprawie ustalenia norm odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla pracowników przedsiębiorstw: Geologicznego Surowców Skalnych i Górniczo-Geologicznego Przemysłu Ceramiki Budowlanej,

6) zarządzenie nr 249 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 grudnia 1956 roku w sprawie norm odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla pracowników, zatrudnionych w zakładach przemysłu wapienniczego i gipsowego oraz eksploatacji kruszywa,

7) okólnik nr 39 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 grudnia 1952 roku w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej w budownictwie przemysłowym (Biul. MBPrzem. nr 1 z 1953 r., poz. 5),

8) instrukcja nr 6 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 czerwca 1953 roku w sprawie odpłatnego zaopatrzenia pracowników budownictwa przemysłowego w odzież specjalną (Biul. MBPrzem. nr 10, poz. 49),

9) pismo okólne nr 1 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 stycznia 1954 roku w sprawie zasad przydziału i norm zużycia ciepłej odzieży specjalnej w budownictwie przemysłowym (Biul. MBPrzem. nr 3, poz. 13),

10) pismo okólne nr 118 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 października 1952 roku w sprawie uzupełnienia załącznika nr 17 układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 roku (Dz. U. MBMiO nr 18, poz. 212),

11) pismo okólne nr 10 Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 kwietnia 1955 roku w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

28.

ZARZĄDZENIE nr 116 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 sierpnia 1957 r.

w sprawie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: Fn/7/30/57)

W celu złagodzenia skutków nieszczęśliwych wypadków i zapewnienia zabezpieczenia materialnego poszkodowanym lub ich rodzinom po wypadku, w trosce o los pracowników i ich rodzin — zgodnie z wytycznymi instrukcji nr 1 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym zgłoszą do ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń wszystkich swych pracowników na warunkach, ustalonych w załączniku do zarządzenia.

2. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem terenowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, mogą zgłosić do ubezpieczenia swych pracowników na warunkach określonych w ust. 1.

§ 2. Z obowiązku ubezpieczenia wyłącza się przedsiębiorstwa nadzorowane przez Centralny Zarząd Projektowania. Przedsiębiorstwa te podejmą we własnym zakresie decyzję w sprawie potrzeby i zakresu ubezpieczenia, a ewentualne umowy ubezpieczenia zawrą z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń na ogólnych warunkach ubezpieczeń.

§ 3. Wszystkie przedsiębiorstwa mają obowiązek stosować jaknajdalej idące zabezpieczenia przed wypadkami.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 3 sierpnia 1957 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą pismo okólne nr 36 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 listopada 1956 r. w sprawie ubezpieczeń od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników resortu przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MPMB nr 8, poz. 41).

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 116 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 sierpnia 1957 r.

Warunki ubezpieczeń od następstw nieszczęśliwych wypadków ustalone w dniu 24 lipca 1957 r. z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń dla przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

1. Osoby podlegające ubezpieczeniu.

Ubezpieczeniu podlegają wszyscy stali i sezonowi pracownicy, zatrudnieni w podległych Ministrowi przedsiębiorstwach, oraz pracownicy Ministerstwa i jednostek budżetowych Ministerstwa, delegowani służbowo do ubezpieczających przedsiębiorstw.

Dowodem stwierdzającym fakt objęcia ubezpieczeniem osoby delegowanej jest delegacja służbowa, wystawiona przez jednostkę zatrudniającą delegowaną osobę.

Ubezpieczenie zawiera się bezimiennie, tj. bez podawania nazwisk osób ubezpieczonych.

2. Zakres ubezpieczenia.

W ubezpieczeniu obowiązują ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków.

Ubezpieczenie obejmuje pełny zakres tj. nieszczęśliwe wypadki, jakim ubezpieczony może ulec nie tylko podczas określonej w umowie ubezpieczenia pracy zawodowej, lecz także w codziennym życiu prywatnym, z włączeniem podróży wszelkiego rodzaju środkami komunikacji, łącznie z ryzykiem kierowania motocyklem.

Wyłączone są z ubezpieczenia wypadki podczas uprawiania ciężkich sportów, wymienionych w § 2 ust. 5 lit. b) ogólnych warunków.

Pracownicy jednostek budżetowych delegowani służbowo do ubezpieczających przedsiębiorstw objęci są ubezpieczeniem od momentu otrzymania delegacji służbowej do momentu powrotu z delegacji.

3. Sumy ubezpieczenia.

Dla każdej osoby podlegającej ubezpieczeniu ustala się następujące sumy ubezpieczenia:

zł 15.000 w razie śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku,
zł 30.000 „ trwałego inwalidztwa wypadkowego.

4. Składka.

Składka roczna od osoby wynosi zł 28. Składka za okres od dnia 1 kwietnia 57 r. do 1 stycznia 58 r. wynosi zł 21 od osoby. Za podstawę do obliczenia należności przyjmuje się podaną we wniosku ogólną liczbę stałych i sezonowych pracowników zatrudnionych w ubezpieczającym przedsiębiorstwie w dniu 1 kwietnia 1957 r. Obliczona w ten sposób składka jest składką zaliczkową.

W celu obliczenia składki ostatecznej ubezpieczający obowiązany jest podać PZU najpóźniej na 15 dni przed upływem okresu ubezpieczenia stany liczbowe stałych i sezonowych pracowników na początek każdego miesiąca tego okresu. Na podstawie średniej arytmetycznej tych stanów liczbowych PZU oblicza ostateczną składkę.

W zależności od wyniku obliczenia ubezpieczający dopłaca lub otrzymuje zwrot różnicy składki w ciągu 30 dni od daty doręczenia ubezpieczającemu obrachunku sporządzonego przez PZU.

5. Czas trwania ubezpieczenia.

Dla wszystkich umów ubezpieczenia ustala się jednolity okres, a mianowicie pierwszy okres od dnia 1 kwietnia 1957 r. do dnia 1 stycznia 1958 r., następny od dnia 1 stycznia 1958 r. do 1 stycznia 1959 r., z klauzulą o milczącym przedłużeniu umowy na dalszy okres roczny, jeżeli jedna ze stron nie wypowie jej przynajmniej na dwa miesiące przed upływem okresu rocznego.

6. Obsługa ubezpieczenia.

W celu zrealizowania ubezpieczenia wszystkie przedsiębiorstwa podległe Ministrowi obowiązane są złożyć we właściwych terenowo Inspektoratach Powiatowych (Miejskich) PZU wnioski o ubezpieczenie w terminie najpóźniej do dnia 30 października 1957 r., z podaniem ogólnej liczby wszystkich osób zatrudnionych w każdym z tych przedsiębiorstw, według stanu na dzień 1 kwietnia 1957 r.

7. Początek odpowiedzialności PZU.

Odpowiedzialność PZU rozpoczyna się od dnia 1 kwietnia 1957 r. pod warunkiem, że wnioski o powyższe ubezpieczenie złożone zostaną w terminie wskazanym w punkcie 6 we właściwych terenowo Inspektoratach Powiatowych (Miejskich) PZU.

Jeżeli zaś wniosek złożony zostanie po tym terminie odpowiedzialność PZU będzie biegła dopiero od godziny 0 (zerowej) dnia następnego po złożeniu w PZU wniosku o ubezpieczenie, przy czym należność za ubezpieczenie obliczona będzie według tabeli frakcyjnej (§ 2 pkt. 2 zbioru taryf składek za ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków).

Co do przedsiębiorstw powstałych w okresie ubezpieczenia już po zawarciu porozumienia odpowiedzialność PZU będzie biegła od godziny 0 (zerowej) dnia następnego po złożeniu w PZU wniosku o ubezpieczenie.

8. Likwidacja i wypłata świadczeń.

Wypadki, jakim ulegną osoby objęte ubezpieczeniem, będą zgłaszane przez ubezpieczające przedsiębiorstwa właściwym terenowo Inspektoratom Powiatowym (Miejskim) PZU,

które przeprowadzać będą likwidację zgłoszonych wypadków i wypłacać należne z tytułu ubezpieczenia świadczenia. Wypadki pracowników jednostek budżetowych Ministerstwa, delegowanych służbowo do ubezpieczających przedsiębiorstw, likwidowane będą wg następujących zasad:

a) jeżeli pracownik jednostki budżetowej ulegnie wypadkowi na terenie przedsiębiorstwa, do którego został delegowany, likwidacja zgłoszonego wypadku przeprowadzona będzie przez Inspektorat Powiatowy (Miejski) PZU, na podstawie polisy wystawionej na rzecz tegoż przedsiębiorstwa,

b) wypadki, jakie wydarzą się w drodze, likwidowane będą na podstawie polisy wystawionej na rzecz przedsiębiorstwa, do którego udawał się delegowany pracownik,

c) w przypadku, gdy pracownik jednostki budżetowej delegowany do kilku przedsiębiorstw ulegnie wypadkowi podczas podróży z jednego przedsiębiorstwa do innego, likwidacja przeprowadzana będzie na podstawie polisy wystawionej na rzecz przedsiębiorstwa, do którego bezpośrednio się udawał,

d) wypadki w drodze powrotnej likwidowane będą na podstawie polisy wystawionej na rzecz przedsiębiorstwa, z którego bezpośrednio wracał delegowany pracownik.

Do zgłoszonego wypadku oobwiązane będą podległe przedsiębiorstwa według wyżej ustalonych zasad.

9. Postanowienia końcowe.

Wszystkie ubezpieczenia w zakresie NW zawarte na odmiennych zasadach, a więc indywidualnie na warunkach taryfowych oraz na podstawie porozumienia z dnia 27 lutego 1957 r. z Ministerstwem Przemysłu Materiałów Budowlanych, z dnia 26 marca 1956 r. z Centralnym Zarządem Konstrukcji Stalowych i z dnia 1 czerwca 1956 r. z Centralnym Zarządem Budownictwa Wojskowego, będą stornowane z dniem 1 kwietnia 1957 r. z zaliczeniem części składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia, obliczonej pro rata temporis, na ubezpieczenie zawarte według niniejszego porozumienia.

Według niniejszych zasad mogą ubezpieczać przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i budownictwa terenowego, rozliczające się z budżetem terenowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zasady powyższe nie obowiązują przedsiębiorstw nadzorowanych przez Centralny Zarząd Projektowania.

29.

ZARZĄDZENIE nr 121 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 sierpnia 1957 r.

w sprawie przyznawania wynagrodzeń specjalnych.

(Znak: ZP/3/57)

W związku ze stwierdzeniem nieprawidłowości w stosowaniu wynagrodzeń ryczałtowych i zaszeregowań do grup uposażeń wyższych, niż przewidziane dla danych stanowisk, polegających na przyznawaniu tych wynagrodzeń pracownikom nie posiadającym odpowiednich kwalifikacji teoretycznych i praktycznych i nie będącym wybitnymi specjalistami, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje we wszystkich przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w których obowiązuje protokół dodatkowy z dnia 19 czerwca 1957 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., dotyczący zasad wynagradzania pracowników umysłowych.

§ 2. W przypadkach stosowania wynagrodzeń, o których mowa na wstępie, należy przestrzegać następujących zasad:

1) wynagrodzenie ryczałtowe może być przyznawane wyjątkowo i tylko temu pracownikowi, który jako uznany za „wybitnego specjalistę" lub „pracownika o wysokich kwalifikacjach" posiada odpowiednie przygotowanie fachowe wymagane w danym zawodzie oraz długoletnią praktykę w danym zawodzie na odpowiedzialnych stanowiskach i zajmuje w zasadzie kierownicze stanowisko, przede wszystkim w produkcji;

2) przyznanie wynagrodzenia ryczałtowego w wysokości przekraczającej kwotę złotych 4.000 do złotych 5.000 miesięcznie wymaga zgody dyrektora centralnego zarządu (zarządu), niezależnie od uzgodnienia sprawy z radą robotniczą;

3) w związku z postanowieniem pkt. 2 zmienia się przepis § 3 ust. 2 pkt b) zarządzenia nr 127 Ministra Budownictwa z dnia 27 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. nr 7, poz. 77), a mianowicie: liczbę „5.000" zastępuje się liczbą „4.000";

4) pracownicy pobierający wynagrodzenie ryczałtowe nie mają prawa do pobierania jakichkolwiek innych wynagrodzeń (premie, dodatki) wypłacanych z osobowego funduszu płac;

5) w przypadku zaszeregowania pracownika do stawki bezpośrednio wyższej, niż przewidziana dla danego stanowiska w tabeli wynagrodzeń podstawowych, należy kierować się zasadą, określoną w pkt. 1).

Pod określeniem „stawka wynagrodzenia bezpośrednio wyższa" rozumie się stawkę wynagrodzenia podstawowego przekraczającą o 10% lub mniej górną granicę stawki wynagrodzenia podstawowego przewidzianego dla danego stanowiska.

§ 3. Wynagrodzenia, o których mowa w § 2, nie mogą powodować przekroczeń planu funduszu płac pracowników umysłowych. Na wynagrodzenia te nie może być również wykorzystany fundusz płac przeznaczony na płace robotników (planowany lub oszczędności).

§ 4. Dyrektorzy centralnych zarządów (zarządów) przeprowadzą kontrolę przyznanych wynagrodzeń ryczałtowych i spowodują, aby wynagrodzenia ryczałtowe przyznane niezgodnie z zasadami niniejszego zarządzenia zostały cofnięte najpóźniej do dnia 31 grudnia 1957 r. zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1957 r.

MINISTER

St. Pietrusiewicz

30.

ZARZĄDZENIE nr 126 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 sierpnia 1957 r.

w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: TR-EP-1-20/57)

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1957 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Mon. Pol. nr 56, poz. 353) ustala się następujący tryb postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi w przedsiębiorstwach:

§ 1. Przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zgłaszają zbędne pojazdy samochodowe do nadzorujących centralnych zarządów (zarządów).

§ 2. Centralne zarządy (zarządy) będą przeznaczać nadające się do dalszej eksploatacji pojazdy w pierwszym rzędzie na uzupełnienie potrzeb transportowych w nadzorowanych jednostkach organizacyjnych.

§ 3. 1. W przypadku, gdy nadzorowane jednostki organizacyjne odmówią przyjęcia pojazdu, centralne zarządy (zarządy) zgłoszą zbędne pojazdy nadające się do dalszej eksploatacji:

a) do Departamentu Transportu — samochody osobowe, samochody ciężarowe, półciężarowe, ciągniki drogowe i przyczepy,

b) do Departamentu Mechaniczno-Energetycznego — samochody warsztatowe, ciągniki gąsienicowe, przyczepy i naczepy specjalne do przewozu maszyn budowlanych, drogowych i prefabrykatów oraz komplety tych przyczep z ciągnikami.

2. Do zgłoszenia należy dołączyć jeden egzemplarz protokołu zakwalifikowania pojazdu za zbędny.

§ 4. Jeżeli Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departament Transportu lub Departament Mechaniczno-Energetyczny) nie wskaże w ciągu 30 dni jednostki organizacyjnej reflektującej na nabycie zbędnego pojazdu — jednostka organizacyjna upłynnia zbędny pojazd w myśl postanowień § 6 ust. 2 cytowanego wyżej zarządzenia Ministra Komunikacji.

§ 5. Pojazdy samochodowe zakwalifikowane do kasacji przedsiębiorstwa likwidują we własnym zakresie w myśl cytowanego zarządzenia Ministra Komunikacji.

§ 6. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 sierpnia 1957 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) okólnik nr 4 Ministra Budownictwa z dnia 19 stycznia 1957 r. w sprawie zbywania nadetatowych samochodów osobowych przez przedsiębiorstwa resortu budownictwa,

2) zarządzenie nr 51 Ministra Budownictwa z dnia 27 lutego 1957 r. w sprawie trybu zbywania niektórych maszyn w resorcie budownictwa — tylko w odniesieniu do trybu zbywania pojazdów samochodowych (samochodów ciężarowych, ciągników kołowych, przyczep i naczep specjalnych do przewozu maszyn budowlanych, drogowych i prefabrykatów oraz kompletów tych przyczep z ciągnikami),

3) zarządzenie nr 16 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 stycznia 1957 r. w sprawie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego — tylko w odniesieniu do pojazdów mechanicznych.

MINISTER

St. Pietrusiewicz

31.

OKÓLNIK nr 14 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 sierpnia 1957 r.

w sprawie wnoszenia przez zakłady pracy rewizji i odwołań od orzeczeń komisji rozjemczych i wyroków sądowych, dotyczących roszczeń ze stosunku pracy.

(Znak: GM/2/9-12/48/57)

W związku z pismem okólnym nr 176 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1957 r. w sprawie wnoszenia przez zakłady pracy rewizji i odwołań od rzeczeń komisji rozjemczych i wyroków sądowych dotyczących roszczeń ze stosunku pracy, poleca się, co następuje:

§ 1. W przypadkach uwzględnienia przez sąd lub komisję rozjemczą nieuzasadnionych roszczeń bieżących ze stosunku pracy, obejmujących okres po 24 listopada 1956 r., zakłady pracy resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są do wnoszenia w ustawowo przepisanym terminie:

1) rewizji od wyroków sądów I instancji,

2) odwołań od orzeczeń komisji rozjemczych do zarządu głównego właściwego związku zawodowego.

§ 2. Jeżeli w postępowaniu przed sądem rewizyjnym lub przed zarządem głównym związku zawodowego roszczenie zostanie również niesłusznie uwzględnione, zakłady pracy powinny występować:

1) zgodnie z przepisami Kodeksu Postępowania Cywilnego z wnioskiem o złożenie rewizji nadzwyczajnej od prawomocnego wyroku sądowego, jeżeli wyrok narusza interes Państwa Ludowego albo wydany został z pogwałceniem istotnych przepisów prawa,

2) do Prokuratora Generalnego PRL z wnioskiem o zaskarżenie do Centralnej Rady Związków Zawodowych prawomocnego orzeczenia komisji rozjemczej, jeżeli orzeczenie narusza przepisy prawa.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem 2 sierpnia 1957 r.

MINISTER

St. Pietrusiewicz

32.

POLECENIE SŁUŻBOWE nr 20
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 sierpnia 1957 r.

w sprawie ograniczenia wydatków na utrzymanie osobowego transportu samochodowego w jednostkach budżetowych i przedsiębiorstwach działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

(Znak: ZBA-1-700-57)

Pomimo wprowadzenia szeregu ograniczeń w wydatkach administracyjnych, do których zalicza się również wydatki na utrzymanie osobowego transportu samochodowego, stwierdzić należy, że przedmiotowe wydatki w wielu jednostkach nie uległy zmniejszeniu, lecz wykazują tendencję zwyżkową, co wyraża się przede wszystkim w przekraczaniu przysługującego limitu przebiegu i wysokich wypłatach wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia kierowców w godzinach nadliczbowych.

Taki stan rzeczy jest niezgodny z istniejącym obowiązkiem obniżenia kosztów administracyjnych.

W związku z powyższym poleca się:

§ 1. Dyrektorzy wszystkich jednostek organizacyjnych finansowanych z kredytów budżetowych państwa oraz dyrektorzy przedsiębiorstw dopilnują, aby ustalone dla dyspozycyjnych samochodów osobowych roczne limity przebiegu kilometrażowego nie były przekraczane.

§ 2. Dyrektor Zarządu Budżetowo - Administracyjnego spowoduje w terminie do dnia 31 sierpnia 1957 r. zmniejszenie z przyznanej ilości etatów na samochody osobowe dla scentralizowanej obsługi administracyjnej Ministerstwa o 4 samochody łącznie z etatami.

Zwolnione samochody zostaną na wniosek Departamentu Transportu przydzielone innym jednostkom resortu w ramach ustalonych etatów.

§ 3. Dyrektorów wszystkich jednostek organizacyjnych finansowanych z kredytów budżetu państwa zobowiązuje się do:

1) niewydawania zezwoleń na przejazdy samochodami na trasach posiadających warunki komunikacyjne ogólnie dostępnymi środkami komunikacji publicznej, a zwłaszcza na:
   a) przejazdy między miastami wojewódzkimi,
   b) przejazdy samochodami do m. st. Warszawy;

2) ograniczenia zatrudniania kierowców w godzinach nadliczbowych.
   Zatrudnienie kierowców w godzinach nadliczbowych nie może przekraczać na jednego kierowcę samochodu osobowego dyspozycyjnego:
   a) w centralnych zarządach i zarządach — 130 godz.
   b) w instytutach naukowych i pozostałych jednostkach — 100 godz.;

3) dopilnowania, aby samochody osobowe były używane tylko do przejazdów służbowych;

4) niewypożyczania samochodów innym jednostkom lub osobom prywatnym z wyjątkiem przypadków określonych odrębnymi przepisami (np. lecznictwo, organy służby Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw w porozumieniu z radami robotniczymi spowodują, aby postanowienia, o których mowa w § 3, zostały zastosowane również w przedsiębiorstwach i zakładach produkcyjnych z tym, że zatrudnienie pracowników samochodowych w godzinach nadliczbowych nie powinno być wyższe jak w centralnych zarządach i zarządach.

§ 5. 1. Upoważnia się Dyrektora Zarządu Budżetowo-Administracyjnego do kontrolowania realizacji niniejszego polecenia służbowego przez jednostki budżetowe oraz ustalenia dla nich zasad zmierzających do dalszego wydatnego zmniejszenia wydatków na utrzymanie taboru samochodowego.

2. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów i zarządów do przeprowadzania kontroli w nadzorowanych przedsiębiorstwach w zakresie wykorzystywania samochodów osobowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz prawidłową gospodarką przysługującymi limitami przebiegu.

§ 6. Polecenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 1957 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 21

z 11.V.57 r. Znak: OR/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Katowice w budowie".

Zarządzenie Ministra nr 34

z 27.V.57 r. Znak: OR-303-6/57 w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego pn. Stalinogrodzkie Zakłady Ceramiki Budowlanej.

Zarządzenie Ministra nr 45

z 12.VI.57 r. Znak: OR-5-23/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Stolica-Północ, Przedsiębiorstwo Projktowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 46

z 12.VI.57 r. Znak: OR-5-23/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Warszawa-Śródmieście, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 47

z 12.VI.57 r. Znak: OR-5-23/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Stolica-Wschód, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 48

z 12.VI.57 r. Znak: OR-5-23/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Stolica-Południe, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 50

z 19.VI.57 r. Znak: TE/57 w sprawie wprowadzenia cennika prefabrykatów betonowych i żelbetowych na rok 1957 (Dział B).

Zarządzenie Ministra nr 51

z 18.VI.57 r. Znak: ZBA-107/5/57 w sprawie ograniczenia wydatków administracyjno-gospodarczych.

Zarządzenie Ministra nr 53

z 21.VI.57 r. Znak. ZP/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Warszawskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowy Elektrowni.

Zarządzenie Ministra nr 54

z 19.VI.57 r. Znak: OR2-1/10 w sprawie organizacji szkolenia zawodowego w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 55

z 21.VI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie zmiany nazwy i podporządkowania Zakładów Produkcji Elementów Budowlanych nr 3 Warszawa - Jelonki.

Zarządzenie Ministra nr 57

z 26.VI.57 r. Znak: PL-4-12-8/57 w sprawie opracowania projektu planu na 1958 r.

Zarządzenie Ministra nr 58

z 26.VI.57 r. Znak: OR-308-74/57 w sprawie zmiany nazwy, podporządkowania i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pn. „Zakłady Fajansu Sanitarnego w Budowie".

Zarządzenie Ministra nr 59

z 26.VI.57 r. Znak: OR-322/77/57 w sprawie wyodrębnienia Zakładu Produkcyjnego w Strzelcach Opolskich w ramach przedsiębiorstwa pn. „Śląskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego".

Zarządzenie Ministra nr 59a

z 26.VI.57 r. Znak: OR-22/76/57 w sprawie wyodrębnienia Zakładu Produkcyjnego w Szymiszowie w ramach przedsiębiorstwa pn. „Śląskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego".

Zarządzenie Ministra nr 61

z 26.VI.57 r. Znak: OR-309/77/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Warszawskie Przedsiębiorstwo Eksploatacji Kruszywa i Kamieniołomów".

Zarządzenie Ministra nr 62

z 27.VI.57 r. Znak: OR-309-78/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Katowickie Przedsiębiorstwo Eksploatacji Kruszywa i Kamieniołomów".

Zarządzenie Ministra nr 63

z 27.VI.57 r. Znak: OR-400-79/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pn. „Koszalińskie Zakłady Kruszyw Mineralnych".

Zarządzenie Ministra nr 64

z 27.VI.57 r. Znak: OR/57 zmieniające zarządzenie nr 44 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 czerwca 1957 r. w sprawie likwidacji Centralnego Zarządu Przemysłu Ceramiki Budowlanej „Południe".

Zarządzenie Ministra nr 65

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie dostosowania organizacji przedsiębiorstwa pn. „Katowickie Zakłady Ceramiki Czerwonej" do przepisów dekretu z dnia 26 października 1950 o przedsiębiorstwach państwowych.

Zarządzenie Ministra nr 66

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Jasielskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 67

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Bytomskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 68

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Żywieckie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 69

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie dostosowania organizacji przedsiębiorstwa państwowego pn. „Krakowskie Zakłady Ceramiki Czerwonej" do przepisów dekretu z dnia 26.X.50 r. o przedsiębiorstwach państwowych.

Zarządzenie Ministra nr 70

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Krośnieńskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 71

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Korwinowskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 72

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Tarnobrzeskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 73

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Niemodlińskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 74

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Nowosądeckie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 75

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Nyskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 76

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Opolskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 77

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Tarnowskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 78

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Raciborskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 79

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Częstochowskie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 80

z 26.VI.57 r. Znak: OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Zakłady Ceramiki Budowlanej — Zesławice w budowie".

Zarządzenie Ministra nr 80a

z 26.VI.57 r. Znak: OR500-78/57 w sprawie zmian w organizacji zarządzania kruszywem naturalnym, produkcją pomocniczą i niektórymi kamieniołomami.

Zarządzenie Ministra nr 81

z 26.VI.57 r. Znak OR-103-5/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pn. „Dębickie Zakłady Ceramiki Budowlanej".

Zarządzenie Ministra nr 82

z 27.VI.57 r. Znak: OR-311/57 w sprawie połączenia przedsiębiorstw: 1) Pruszkowskie Zakłady Materiałów Izolacyjnych, 2) Warszawskie Zakłady Papy.

Zarządzenie Ministra nr 83

z 27.VI.57 r. Znak: ZP8/R/1837/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego Rzeszów.

Zarządzenie Ministra nr 84

z 24.VI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pn. „Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Materiałów Budowlanych w Będzinie".

Zarządzenie Ministra nr 85

z 22.VI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie połączenia przedsiębiorstwa „Nowa Huta" Biuro Eksportu Budownictwa Przemysłowego, Przedsiębiorstwo Remontowo-Produkcyjne Przemysłu Kamienia Budowlanego i Przedsiębiorstwo Montażu Konstrukcji i Urządzeń Przemys.owych Budowy Huty im. Lenina „Motostal".

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa

z 26.VI.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Borzęcin położonego w powiecie Pruszków.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa

z 1.VII.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Zdunowo położonego w powiecie Płońsk.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Ciężkiego

z 5.VII.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Rożki" położonego w powiecie Sandomierz.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa

z 29.VI.57 r. w sprawie przekazania pomocniczych gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Okólnik Ministra nr 8

z 25.VI.57 r. Znak: DW/57 w sprawie realizacji budownictwa wojskowego przez przedsiębiorstwa budownictwa wojskowego i robót lądowo-inżynieryjnych.

Okólnik Ministra nr 9

z 6.VII.57 r. Znak: Pr.14/57 w sprawie wzmożenia czynności przeciwpożarowej na budowach i obiektach stałych.

Okólnik Ministra nr 12

z 18.VII.57 r. Znak: GG-III/7/57 w sprawie bezpieczeństwa pracy w zakładach górniczych.

Polecenie służbowe nr 9

z 18.VI.57 r. Znak: TE2/57/ w sprawie stworzenia warunków dla rozwoju uprzemysłowionego budownictwa.

Polecenie służbowe nr 10

z 26.VI.57 r. Znak: D.Prod./57 w sprawie realizacji inwestycji na budowie Zakładów Wapienniczych w Piechcinie.

Polecenie służbowe nr 11

z 29.VI.57 r. Znak: D.Prod./57 w sprawie budowy Kostrzyńskiej Fabryki Celulozy i Papieru w Kostrzynlu nad Odrą, objętej uchwałą Prezydium Rządu nr 35/56 z dnia 21.I.56 r.

Polecenie służbowe nr 12

z 1.VII.57 r. Znak: ZBA-2/0-1/57 w sprawie podróży służbowych.

Polecenie służbowe nr 13

z 8.VII.57 r. Znak: GM/2/9-13/28/57 w sprawie udziału pracowników resortu w V Krajowym Zjeździe Delegatów Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Polecenie służbowe nr 14

z 10.VII.57 r. Znak: ZP/1/57 w sprawie zabezpieczenia rolnictwa w siłę roboczą w okresie nasilenia robót polowych.

Pismo okólne nr 7

z 27.VI.57 r. Znak: PL-ZE/57 w sprawie opracowania projektów planów rocznych oraz kwartalno-miesięcznych dla Centralnych Zarządów Przemysłu.

Pismo okólne nr 8

z 27.VI.57 r. Znak: In-III/100/57 w sprawie koordynowania robót prowadzonych przez wykonawców częściowych.

Pismo okólne nr 11

z 1.VII.57 r. Znak: TE7/4-5/57 w sprawie tablic rozdzielczych w instalacjach elektrycznych.

Pismo okólne nr 13

z 11.VII.57 r. Znak: BN/NB-10/1019/57 w sprawie stosowania współczynników do cen jednostkowych robocizny przy wykonywaniu robót ciesielskich.

Pismo okólne nr 14

z 25.VII.57 r. Znak: ZP/1/57 w sprawie zabezpieczenia rolnictwa w siłę roboczą w okresie nasilenia robót polowych.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych komunikuje, że jednostki organizacyjne resortu otrzymują Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych bezpłatnie, zgodnie z ustalonym rozdzielnikiem na rok 1958. Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego: roczna zł 42,—, cena pojedyńczych numerów, niezależnie od objętości, zł 2,—.

Należność za prenumeratę należy wpłacać do Narodowego Banku Polskiego — V Oddział Miejski w Warszawie — konto „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny Nr 1529-91-867 Cz. 6 Dz. 5 Rozdział 19".

Wszelkie reklamacje w sprawie prenumeraty należy zgłaszać do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Warszawa, ul. Żurawia 3/5, pokój 26, centrala telefoniczna — 21-05, wewn. 556.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424
Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-867 cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19".
Cena zł 2,50

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Druk. LSW. W-wa. Zam. 774c z dn. 16.VIII.57 r. Pap. druk. kl. V, 70 g A1. Nakład 6900 egz. B-35